બનામે ખુદા.

પારસી ઈમ્પીરીયલ નાટક મંડળી.

નુરી ગૌહર.

નાટકના ગાયનો અને ટુંક સાર.

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર,

ઈમ્પીરીયલ નાટક મંડળીના માલેકો.

ડાયરેકટર—જોસેફ ડેવીડ.

ધી મનહર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમા મોતીલાલ ગણપતરામે છાપી.

ઠે પાનકોરને નાકે—અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી] સને ૧૯૨૪ [પ્રત ૫૦૦૦

કીંમત ચાર આના

નાટકના પાત્રો.

પુરૂષ વર્ગ.

જયસેન....	નાટકનો નાયક.
સાધુ	જયસેનનો ગુરૂ.
ગૌરીનાથ	જયસેનનો પીતા.
મુનીમ....	ગૌરીનાથનો મુનીમ.
રમાનાથ	જયસેનનો સસરો.
રૂપચંદ	જવેરી.
લાલચંદ	રૂપચંદનો રહેતો.
પ્રસન્નકુમાર	જયસેનનો મીત્ર.
રાજા	દેશનો રાજા.
કાલીચરન	એક વૃદ્ધ ગ્રહસ્થ.
જગવા	કાલીચરનનો દીકરો.
બટુ બજરંગ	પ્રફુલ્લનો આશક.

સ્ત્રી વર્ગ.

રાજલક્ષ્મી	જયસેનની માતા.
સુરમા	જયસેનની બેહેન.
તારા	સુરમાની દીકરી.
સારંધા	જયસેનની સાસુ.
કીશોરી	જયસેનની સ્ત્રી.
ભુવનમોહીની	રાજકુમારી.
પ્રફુલ્લ	જગવાની સ્ત્રી.
રાધીકા	જગવાની મા.

બનામે ખુદા.

નુરી ગૌહર.

નાટકનો ટુંક સાર.

અંક પહેલો.

પ્રવેશ પહેલો-ગૌરીનાથ જવેરીની દુકાન.

દઔલતપર મરી ફીટેલા કંજુસ પીતા ગૌરીનાથનો ધર્માચારી પુત્ર જયસેનપાસે ગરીબ ખેડુતો આવી ગઉરક્ષામાટે એકહજાર રૂપીઆની માગણી કરે છે. જયસેન આપવાની ઇચ્છા દર્શાવે છે મુનીમ તેમ કરતાં રોકે છે જયસેન તેની પરવા ન કરતાં રૂપીઆ આપે છે. એક સાધુ સંસારની બેવફાઈપર ગાતો આવે છે. જયસેન ફરી એકવાર તેજ ભજન સંભળાવવા સાધુને આગ્રહ કરે છે. સાધુ બીજી વાર સંભળાવવાનું મુલ્ય દસ હજાર રૂપીઆ માંગે છે. મુનીમ માથું મારે છે. જયસેન કીંમત આપી તેજ ભજન સાભળે છે, એટલામાં ગૌરીનાથનું આવવું. મુનીમ દાનીપુત્ર જયસેન વીરૂદ્ધ વાતો સંભળાવી કંજુસ પીતાને ઉસ્કેરે છે, ગૌરીનાથ તેને ઘર તજી જવા આજ્ઞા કરે છે, જયસેનની માતા રાજલક્ષ્મીનું આગમન, પતી પત્ની વચ્ચે તકરાર. સંપતીપર મરતો પીતા ધનને પુત્ર કરતાં વધુ સમજે છે. પુત્રને માતા તરફથી એક લાડુની ભેટ. માતા પુત્ર વચ્ચે દુખ ભરી જુદાઇ.

પ્રવેશ બીજો-કોમીક.

બદુ બજરંગ નામનો મોજીલો યુવક સોળ વરસની કન્યા પ્રફુલ્લ કે જેનાં લગ્ન દસ વરસના છોકરા સાથે થયા છે, તેના પર મુગ્ધ બની તેની શોધમાં ફરે છે. પ્રફુલ્લનુ પાણી ભરી પાછું ફરવું. અરસપરસપ્રેમ ચેષ્ટા.

પ્રવેશ ત્રીજો-સ્થળ-સુરમાનું ઘર.

સુરમાની પુત્રી તારાનું સખીઓ સાથે નદીમાં રમતાં નજરે પડવું, જયસેનનું ભીખારી હાલતમા ત્યાં આવવું, ધનપર મરતી બહેન, ભાઇને આવી ખરાબ સ્થિતિમાં જોઇ તેને ધીક્કારી કાઢવું, જયસેનની વીનવણી-બદલામાં ભાઇને સુકી રોટલીનાં ટુકડા આપી તુચ્છકારી ઘરમાંથી બહાર હાંકી કહાડવો.

પ્રવેશ ચોથો-સ્થળ-રમાનાથનું ઘર.

જયસેનના શ્વશુર રમાનાથનું પોતાની પત્ની સારંધાસાથે ગોરીનાથનો પત્ર વાંચતા દાખલ થવું, જયસેનનું ભીખારી હાલતમાં વીશ્વાસ નામ ધારણ કરી એને ત્યાં નોકરી રહેવા આવવું, રમાનાથને દયા આવવાથી તેને ન ઓળખતા નોકર તરીકે રાખવું.

પ્રવેશ પાંચમો-કોમીક.

વૃદ્ધ કાલીચરન પોતાની સ્ત્રી રાધકાની બેવકુફીપર અફસોસ કરતાં દાખલ થવું, જુના વીચારો ધરાવતી ગધકા, બાળક જગવાને જલદી જવાંન બનાવવાની આશા આપવી, પ્રપુલ્લનું સુંદર ભદ્ર સાથે સાસરે આવવું, જગવાનું તેને જોઇ ગભરાવું.

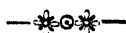
પ્રવેશ છઠ્ઠો-સ્થળ-કીશોરીનું શયનગ્રહ.

જયસેનની પત્ની કીશોરી નવા નોકર વીશ્વાસ (નામ બદલી રહેલો જયસેન) પર મોહીત પડે છે અને પોતાના ખરા દીલની લાગણી જાહેર કરે છે. જયસેન ઉશ્કેરાય છે. કીશોરી લાલચમાં પોતાની કીમતી વીંટી આપે છે. જયસેન વીંટીનો સ્વીકાર કરે છે. પોતાની પત્નીને આવી બેવફા જાણી તેણી પ્રત્યે ધીટકાર વરસાવે છે. કીશોરી ઉશ્કેરાઇ જાય છે. જયસેન ક્રોધી બની ગુસ્સાના આવેશમાં કીશોરીનું ગળું દબાવે છે. શોર બકોર સાંભળી અંદરથી રમાનાથ દોડી આવે છે. કીશોરી પોતાની પાતિવ્રતપર હાથ નાખવાનો ખોટો તહોમત જયસેન પર મુકે છે. રમાનાથ જયસેનને મારી નાંખવાનો હુકમ કરે છે.

અંક પહેલો સમાપ્ત.

અંક બીજો.

પ્રવેશ પહેલો-સ્થળ-જંગલ.

રમાનાથની આજ્ઞાનુસાર જલ્લાદોનું જયસેનને વધ કરવા લઇ આવવું, ભુખ તરસથી પીડાતો જયસેન પ્રેમાળ માતા રાજલક્ષ્મીનું આપેલો લાડુ છેલ્લી સમયે ખાવાની ઇચ્છા દર્શાવવી, લાડુમાંથી ચાર અણમોલ મોતીનું નીકળવું, એમાથી એ મોતી જલ્લાદોને આપવા માટે જયસેન કહે છે અને જલ્લાદોને આ ખુની ધંધો છોડી સન્માર્ગ ગ્રહણ કરવા સદબોધ આપે છે, જલ્લાદોનું જયસેનના આવા ઉચા ઉદ્દેશો જોઇ તેને જીવીતદાન આપી ચાલ્યા જવું, સાધુનું આગમન, જયસેનને ઉપદેશ કરી એક પ્રસાદ આપી ચાલ્યા જવું.

પ્રવેશ બીજો-સ્થળ-રૂપચંદ જવેરીની દુકાન.

લાડુમાંથી નીકળેલા ચાર મોતીમાથી એક મોતી જયસેનનું રૂપચંદ જવેરીની દુકાને વેચવા જવું, લુચ્ચો જવેરી રૂપચંદ જયસેનને ભીખારી હાલતમાં જોઇ મોતી પોતાનું છે એમ કરી ચોરીનો ખોટો તહોમત મુકે છે, જયસેનનું પોલીસને શરણે થવું.

પ્રવેશ ત્રીજો-કોમીક.

રાધકા લાડકવાયા બેટા જગવાને સ્નેહ પાઠ શીખવે છે, પત્થરપર પાણી. જગવો પત્ની કરતાં માતા સાથે રહેવા ખુશી દેખાડે છે, બુઢા કાલીચરન તથા રાધકા અફસોસ.

પ્રવેશ ચોથો-સ્થળ-ન્યાય કચેરી.

કોર્ટમાં મુકદમાનું નીકળવું, આરોપી જયસેન પોતે નીર્દોષ હોવાનો દાવો કરે છે, કોર્ટ કોઇ સદ્ધર આસામીની જામીનગીરી માગે છે, જયસેન બચપણના દોસ્ત પ્રસન્નકુમારનું નામ બતાવે છે. પ્રસન્નકુમાર આવી જામીનગીરી આપવી, જયસેન પોતાના પાસે રાખેલા બીજા ત્રણ વધુ મોતી પુરાવામાં રજુ કરે છે, કોર્ટ માન સાથે તેને છોડી દેછે, રૂપચંદ જવેરીને પકડવાનો હુકમ, ચોરને પોટલે ધુળની ધુળ.

પ્રવેશ પાંચમો. કોમીક.

વૃદ્ધ કાલીચરનનો જગવાની નાની વય પર અફસોસ, જગવો આવી એક પંડીત કે જે નાનાને જવાન બનાવવાની શકતી ધરાવે છે એવા મહા પુરૂષ આપણા ગામમાં પધાર્યા છે એવી ખુશખબર આપવી, બટુ બજરંગનું પંડીતના વેશમાં આવવું અને પ્રફુલ્લને નસાડી જવાની યુકતી રચવી.

પ્રવેશ છઠ્ઠો. સ્થળ. ભુવન મોહીનીનું શયનગ્રહ.

એક જાદુગર રાજકુમારીપર મોહીત પડે છે અને પોતાની મોહ જાળમાં ફસાવવા નીર્દોષ બાળાપર સીતમ ગુજારે છે. રાજા પુત્રીની આવી દયાજનક હાલત જોઇ અફસોસ કરે છે, સેનાપતી શહેરમાં એક મહાપુરૂષ આવવાની ખબર આપે છે, જયસેનનું સાધુના વેશમાં આવવું, ગુરૂએ આપેલા પ્રસાદને જાદુગર પર અજમાવવું જાદુગરનું બળી ભસ્મ થવું.

અંક બીજો સમાપ્ત.

અંક ત્રીજો.

પ્રવેશ પહેલો. રાજ મહેલ.

રાજાની સરત એ હતી કે જે કોઇ પુરૂષ મારી પુત્રીને જાદુગરના ફંદામાંથી બચાવશે તેને હું મારી પુત્રી વરાવીશ, શરત અનુસાર જયસેન સાથે રાજકુમારીના લગ્નની તૈયારી.

પ્રવેશ બીજો-લગ્ન મંડપ.

રાજકુમારી ભુવનમોહીનીનાં જયસેનસાથે લગ્ન.

પ્રવેશ ત્રીજો-કોમીક.

રચેલી યુકતી અનુસાર બટુ બજરંગનું પ્રફુલ્લને નસાડી લઇ જવું, બુઢ્ઢા કાલીચરન તથા રાધકા તથા જગવાનું હાય અફસોસ કરવું.

પ્રવેશ ચોથો-રમાનાથનું ઘર.

સંસારના સર્વે દુખો સહન કરી જયસેનનું સારી હાલતમાં પોતાના શ્વસુર રમાનાથને ત્યાં આવવું, આગળ ગુજરેલા બનાવોની યાદ અપાવવી, કીશોરીએ આપેલી વીંટી બતાવવી, કીશોરી પ્રત્યે સખત તીરસ્કાર વરસાવવો,

કીશોરીએ લજ્જા સહીત માફી માંગવી, અને પતીસેવા માટે વચન આપવુ. ઘણા લાંબા સમય પછી પતી પત્નીનો મેળાપ.

પ્રવેશ પાંચમો–કોમીક.

પ્રવેશ છઠ્ઠો–સુરમાનું ઘર.

સારી હાલતમાં પાછા ફરેલા જયસેનનો ઠાઠ જોઇ લોભી બહેનનો ભાઇ તરફ ખોટો હેત, સારા સારા ભોજન મંગાવી ખવડાવવા, જયસેન સમય વીચારી સુકી રોટલીના ટુકડા બતાવી આગલો સમય યાદ અપાવે છે, સુરમાના પતીની અન્નયબી. ભાઇનો બ્હેન પ્રત્યે સખત તીરસ્કાર તથા ફીટકાર. અંતે માફી આપી ચાલી જવું.

પ્રવેશ સાતમો–ગોરીનાથનું ઘર.

પુંત્ર વીજોગમા દીવાની બનેલી પ્રેમાળ માતા રાજલક્ષ્મીનું બીમાર પડવું, ગોરીનાથનું પોતાની હાલતપર અફસોસ, અંતે રાજલક્ષ્મીનું બેભાનીની ઉંઘમાં પડવું, સર્વે તેને મૃત્યુ પામેલી સમજવી, એટલામાં પુત્ર જયસેન, કીશોરી, ભુવનમોહીની વગેરેનું દાખલ થવું, માતાને પરલોકવાસી જોઇ દીલગીર થવું અને જીંદગીનું છેવટ લાવવા માટે આત્મહત્યા કરવાની કોશેશ. મહા સાધુનું આગમન, જયસેનને આ પાપી કામ કરતાં અટકાવવું અને રાજલક્ષ્મી સજીવન થાય છે એમ જણાવવું, અંતે માતા પુત્ર મીલન, મંગળ પ્રસંગે રાજકુમારીની ઓળખાણ. સર્વે ભેદનું ખુલી જવું. આનંદ.

અંક ત્રીજો સમાપ્ત.

બનામે ખુદા.

નુરી ગૌહર.

૧

તુજકો પાયા પાલનહાર નીરંજન નીરાકાર
બીનતી સારી સુનલે હમારી, કર તુ જારી રહેમે બારી.
"અધમપર કર દયા તુજકો અધમ ઉદ્ધાર કહેતે હંએ"
"જગતકા હએ તુહી કર્તા તુઝે કરતાર કહેતે હંએ."
"હમારી નાવ હએ ટુટી પડી ભવસીંધુકે અંદર"
"લગા દે પાર તુજકો સર્વ ખેવનહાર કહેતે હંએ."

૨

કીસાન——જીયો અનદાતા હમરે જીયો જીવન સુખ પાવ.
ગૌકી રક્ષા કરકે માલીક દુખવા હમરો ખોય,
દાની હમ ગુન ગાવે તેરો કીરત તેહારી હોય.
ભગવત જુગ જુગ રાખે તુજકો અય હમરે સરદાર,
નામ જગતમા બાજે તેરો ધન્ય કહે સંસાર.

૩

સાધુ–હએ આસકા બાપ નીરાસકી મા જો ભુલા વોહ પચતાએગા,
જો સોએગા વોહ ખોએગા, જો જાગેગા વોહ પાએગા.
જોરૂભી હોતી સાથકી હએ, પએસાભી હોતા પાસકા હએ,
હોતેકી બહનભી હોતી હએ, જો મીત્ર હએ વોહ કામ આયેગા.
એહ દુનીયા કયા હએ ફાની હએ, સબ વાયુ મીટ્ટી પાની હએ,
એહ એક અનોખી બાની હએ, સબ ઠાઠ યહીં રહે જાએગા.

૪

રાજલક્ષ્મી—

પીતમ પ્યારે ભુલ ના ઘમંડમે,
મેરી બીનતી સુન ઇતની આ હોશમે,
હદસે બઢ મત જોશમે, ભર ન ખાક આગોશમે,
ન કર બેદરદી ગરજી બનકર જોરોજફા રહે ખ્યાલમે.
મુઝે તુ ન રંજ દીખલા, ગમકે ન ગંજ દીખલા
વર્ના ખોઉંગી અપની જાન.
જુલ્મપર કમર ના કસ તુ જેરે આસમાં,
છોડ હીમાકત કર ન શીદદત,
માન નસીહત, હોગી જીલ્લત.

૫

પ્રફુલ્લ—

બેરેકી બસીયા, તીરીયા હું રસીયા, સુખસે ભઇ મઐ ઘગરીયા
કઐસી શહરકી કુવડ હંએ નારીયાં, લાખન રૂપઇયાં બીગાડીયાં.
મીલકે તો પનીયા ભરન નહી જઇયાં, બઐઠી પસરકે સેજરીયાં.
મોરે દીન દીન જીયરવામે આય રહોરે,
પતી નાદાન કઐસે કટે ઉમરીયા.
ખેલન કુદન કીસે ભાય રહોરે,
મઐ દીવાની જવાની ગુજારીયાં.

૬

તારા—

સમય સબ યુંહી બીતા જાય !
આવેગા સંગ કઐાન હમારે જાવે સો આજાય,

છોટા બજરા સજા હમારા, હીલતા ડુલતા જાય.
જુઈ ચમેલીકે હારોંકા હીલના રહા લુભાય,
ફહરાતી રેશમી પતાકા, ધીમી હવા સુહાય.
પશચીમકા આકાશ દેખીયે સંધ્યાકાલ સમાય,
નદીયા ભીતર બાલમ બજરા હીલતા ડુલતા જાય.

૭

તારા—

લેલો લેલો કરૂં સદકે દોનો શએ.
અગર કહો તો ધનપતી તુમકો દું બના,
કહે દો મએ હું બેટી તુજસે શાદમાં,
હુંગી મએભી ખુશ ઔર મેરી જાનેજાં,
મેરે મામુકો ગરવા લગાઉંગી
ઔર શરબતકે પ્યાલે પીલાઉંગી
અચ્છે અચ્છેસે ભોજન ખીલાઉંગી
ઔર દીલકી મએ હસરત મીટાઉંગી

૮

સબ—

તેરી ઉડતી જવાનીપે રંગ આયા
રૂખે રોશનપે આઈ બહાર
ખીલે જોબનકે પુલ હુવે મતલબ હુસુલ
રખો દોનોકો અંગીયામે કસકે,
કહીં ચોલીકા ડોરા ન મસકે,
કૈસી પ્યારી જવાની લાસાની નુરાની હએ.
પ્યારી ચીતવન પ્યારા જોબન દોનો દીલ ઔર જાન

ગાલોંપે હે લાલી નીરાલી મતવાલી જું કુલકી હએ ડાલી
છબ નીરાલી હએ ઢબ નીરાલી હએ
સબસે આલી હએ ભોલી હએ ભાલી હએ
સખીયનમે ગુલશનમે તુમ હો રશ્કે ચમન.

૯

કીશોરી—

સુર્ય હોતે અસ્ત સંધ્યાકે સમય આહેં ભરૂં,
દેખ્તા મએ દુરતક આકાશકો તાકા કરૂં.
જબકે સોઉં રાતમે રોઉં પડી એકાન્તમે,
તર કરૂં તકીયા કહે કએસે અરી ધીરજ ધરૂં ?
મય ન જાનુ કઓન અપના હએ કીસે અપના કહું,
સબ યહાં આવેં હંસે ચલદેં કહો કીસપર મરૂં ?
મય ન જાને કીસલીએ જીતી હું જીવન વ્યર્થ હએ,
જબ નહી ભરતાર તો કયા સબકે મુંહ તાકા કરૂં ?

૧૦

કીશોરી—

તોરે મદભરે નયના મદકી પ્યાલી બાંકી છબ નીરાલી
દીલ મસ્ત બના નશ્શેમે તેરે ઓ આનબાનવાલે
શાદ વસ્લસે કર તુ મેરી જાં
મુજકો બના પ્યારે તુ શાદમાં
ખડા કયું હએ બેધ્યાન, અરે નાદાન, લે કહેના માન
ઈસ તરૂવરકા બન તુ અબ માલી.

૧૧

સાધુ—

નીપટ મેરા હએ તોભી જાન પડતા વોહ ન મેરા હએ,
નીહારૂ નીત્ય પર પરીચય ન અબતક ઉસકા પાયા હએ.
હૃદયકે બીચ હએ પર પાસ પાતા હું નહી ઉસકો.
ઉસીકે ખોજમે અપનેકોભી મએને ગંવાયા હએ.
મીલે પલમે ફીર એક પલમે ન મીલતા હએ અજબ રંગ હએ,
મીલનમે ખોભી જાતા હએ બીરહમે મીલભી જાતા હએ.

૧૨

સાધુ—

તુને દુનીયા દેખ લી અબ દેખ હસ્તીકા સબબ,
જો ન દેખા હો તેરી આંખોંને ઉસકો દેખ અબ.
એહ વોહ દરીયા હએ કે જીસકી લહેર એક મંજધાર હએ.
તએરનેવાલે યહાં પાનીમેભી હંએ ખુશ્ક લબ.
યાંહ હવાઓ હીર્સકી મૌજોંમે સબ મદહોશ હંએ,
ઇસ ભંવરમે ડુબ જાએંગે થકેંગે જીસ્મ જબ.

૧૩

પ્રફુલ્લ—પ્યારે સઇયાં ડાલો બહીયાં તુજકો લગાઉં ગલે.
દેખો જવાની એહ અનોખી હએ ન્યારી
ડાલો ડાલો જોબનપે તુમ નજરીયા
આવો પ્યારે રંગીલે ઓ સાંવરીયા
બીતી જાતી હએ મોરી એહ ઉમરીયા
જગવા—હઓડો હઓડો એહ દેખો તો કરતી હએ કયારે
કએસી પુરી હએ એહ બલા હટ જા છોડ.
પ્રફુલ્લ—આજા સીનેસે લગજા મોરે.

૧૩

૧૪

પ્રફુલ્લ—કીન કીન હીકમતસે તુ અય યાર મોરે દરપે આયે,
દરપે ફેરા લગાએ દરશનકો તરસાએ.
બદુ— તેરે ફીરાકમે મએને બહોત ગુજારે દીન
ફીરા દીએ મેરી કીસમતકે તુને સારે દીન
પ્રફુલ્લ—પંડત બનકર તુ આયે, જોતીશકા ઢંગ બતલાયે.

૧૫

રાધકા—પંડત હોતો મનતર પઢકર કરતબ કુછ દીખલાવોજી
બદુ— અચ્છા અચ્છા
પ્રફુલ્લ—બીલકુલ સચ્ચા
કાલી— તનતર ગઢકર મનતર પઢકર.
જગવા—તુમ હો કાશીકે સન્યાસી ઇન્દરજાલ દીખાવોજી
રાધકા—મેરા દીલ શાદ કરો પુરી મુરાદ
મેરે ઘરકો આબાદ તુમ હો બેશક ઉસ્તાદ
જગવા—કદકો બઢાવો મેરે
રાધકા—મનકો સમઝાવો મેરે
પ્રફુલ્લ—લે ચલો ઉડાકે મુઝે જલ્દીસે અય જાન.

૧૬

ભુવન—ઘાઇલ બીસમીલ કર ડાલા
તેરે જાલીમ કાતીલ અબરૂને
મએ કાલીબ તુ જાન હંએ દોનો પુર અરમાન
તુ પ્યારા, દીલઆરા, હએ ન્યારા, માહપારા,
તન મન ધન હએ વારા તુજ પરસે.
જયસેન—નઈ તુ નવેલી બન મેરી દીલબર,
વારૂં તોપે જીયા પ્યારી પ્રાન કરૂં મએ સદકે,
હરદમ હમદમ બનકર.

૧૭

ખ્વાસે—

સાહેલીયો અબ બન ઠન કર ચમકેં દમકેં ઢંગ દીખલાએં
નાચેં ખેલેં ગાએં શાદ હો જાએં
દીલ હો મસરૂર શોલએ તુર
યાંહપે રંગ રલીયાં હમ મનાએં
સબ રંગકે તરંગ જમાએં
ગાએં છલબલીયાં હાં દીખાએં
હએ એહ બજમ દીલકુશા
ગુલ હો બુલબુલકા દીવાના, છલકે મયકા પયમાના
મસતાના, પરવાને બન જાવો, હીલમીલકે ગાવો.

૧૮

પ્રફુલ્લ—

મેરા યાર હએ અડા, ઈનતેજારીમે ખડા
નીન્દીયા તુ આરી જા બચ્ચેકો સુલા
આંખોમેં ધુલ મીલ જાય જાગને ન પાય
રહે એહ પડા નાજેંવાલા.
બજરંગ મેરા હએ મતવાલા
એહ હએ ભોલા, વોહ અનમોલા,
મએ હું ડોલી વોહ હએ ડોલા.

૧૯

કીશોરી—

હમસે ભઈરે બલમા, સારી ગલતીયા,
તોરી પ્રીતકી કરી ન કદરીયા હમને,
ઈશ્કમે પડકર લાગી જપને માલા હવસકી
ખુદકો ભુલીરે બલમા

૨૦

પ્રદ્યુમ્ન—

ચલો જાએં ઉડાએં મજે ઓ સાંવરીયા
કટે ઈશતરકી ઘડીયાં પ્યારે તેરી ગોદમે
દેખે ન કોઇ સીપઇયા.
ખેલેં ઉલફતકા ખેલ, છોડે ઝંઝટકા રેલ
બનેંગે રાધા છએલ મેરી કામીની
વસ્લકા લુત્ફ દોનો ઉઠાએં
ભરકે જામે શરાબ પીલાએં

૨૧

સુરમા—

સુખ દરશાન પુજું મય પ્યારે ચરન
તેરે મુખડેપે વારી બહુન.
મએ હું દીલસે તેરે સદકે
હાંરે ખીલે દીલકી કલીકા ચમન
પુરી હો સારી હસરત તુમારી
દીલકો ન રંજો મેહન
દીલફીગાર મએ નીસાર જાઉં તુમપે બાર બાર.

—o—

તમામ શુદ.

